

HOMILIE TWEEDE ZONDAG C 2010

Er was eens... Zo begint meestal een sprookje. Er was eens een bruiloft. Om zo'n bijzonder en uniek gebeuren aan te duiden heeft ook de bijbel een vaste uitdrukking. Dan begint het verhaal met de aanduiding: "Op de derde dag..." Zo ook vandaag. Op de derde dag was er een bruiloft te Kana. Er is dus iets bijzonders aan de hand. Het heeft iets van een sprookje. Er is naar uitgekeken. In de tijd van Jezus zullen de meeste mensen niet zo vermogend zijn geweest om zo'n groot bruiloftsfeest te houden. Maar als er dan een bruiloftsfeest is, dan wordt er groots uitpakkt. Er is breed uitgenodigd. Maria behoort tot de gasten. Dan mag Jezus meekomen. Maar Jezus mag zelfs zijn vrienden meenemen. Iedereen is welkom. Er is eten en drinken in overvloed. Vooral wijn. Goede wijn. Apart voor dit feest ingekocht. De wijn moet de gasten goed gesmaakt hebben. Vrij drinken. Happy hour te Kana. Wie laat die kans voorbijgaan? Maar het loopt uit de hand. Opeens raakt de wijn op. Het is blijkbaar allemaal wat uit de hand gelopen. De gasten gaan zich te buiten. Zie eens de verlegenheid op de gezichten van bruid en bruidegom. Wat zullen de gasten zeggen? Die zullen geen excuses aanbieden. Spot zal het bruidspaar ten deel vallen. Ze wilden wel, maar konden niet. Een blamage. Wat aangekondigd werd als een sprookje, eindigt in een debacle. Onze reactie is misschien: een beetje dom. Zij hadden beter moeten opletten. Eigen schuld, dikke bult. Maar zie je daar nu eens zelf in dat bruidspaar.

Deze evangeliëlezing wordt vaak door bruidsparen uitgekozen voor hun huwelijksviering. Het gaat in het evangelie immers ook over een bruiloft. Deze tekst spreekt hen dus wel aan. Maar onvoldoende blijkt meestal, dat zij zichzelf ter sprake gebracht zien in dit verhaal. Zij beschouwen zichzelf wel slimmer. Zij hebben een begroting gemaakt voor hun feest. Aan alles is gedacht. Het aantal gasten is nauw omschreven en ook wat zij mogen eten en drinken. Dus niet: 'Breng je vrienden ook maar mee.' Moderne bruidsparen overkomt het debacle van Kana niet. Denken zij.

Want hun leven is vooraf gepland. Alles is van te voren uitgeprobeerd. Zij laten niets aan het toeval over. Alle gebeurt welbewust en weloverwogen. Eerst is het huisje, boompje beestje. Daarna komt het krijgen van een kinderen aan de orde. Elk kind is tot een project verheven. Precies gepland, op tijd en uur, zodat vakantie en andere leuke dingen niet erdoor worden doorkruist. Het geluk kan hen niet meer ontsnappen. Maar, juist zoals toen, komt het ook nu voor, dat zaken anders lopen dan verwacht. Geluk is niet maakbaar, niet planbaar. Geluk wordt je geschonken.

Als men het leven zo strak naar zijn hand wil zetten, dan weet iedereen dat het dan wel zeker mis móet lopen. Immers, er zitten altijd wel zaken tegen. Er kan zoveel gebeuren, dat men niet in zijn macht heeft. Ieder kan een hele lijst bedenken. Ziekte of vooral relatieproblemen. Er kan ook zoveel verwateren aan liefde, contact en zorg. Wij zien het allemaal om ons heen gebeuren. Fietsend door de straten weet je, dat het bij elke derde voordeur kommer en kwel is. Overleven. Gebrek aan wijn is dan nog maar bijkomstig. Daar wordt eens goed om gelachen en men gaat over tot de orde van de dag. Maar wat te doen, als de energie op is om tegen de problemen op te roeien? Als men zoveel water bij de wijn heeft gedaan, dat alles verwaterd is in het leven? Want zo had men zich de toekomst toch niet voorgesteld. Van de hele levensplanning komt niets terecht. Hoe nu verder?

De krampachtigheid om in het leven alles naar zijn hand te zetten en zo het geluk af te dwingen, moet zeker spaak lopen. Als het dan anders loopt – en het loopt heel zeker anders – dan is Leiden in last. Wat is er dan over aan blij vertrouwen op Maria, die als een goede moeder oog heeft voor de noden van jonge mensen? Zij komt te hulp en verwijst naar Jezus: "Doe maar wat Hij jullie zeggen zal." Niet het eigen kompas maar het

kompas van het evangelie helpt ons op de weg van het geluk. In het eigen woordenboek komen de woorden wegcijferen, opofferen, vergeven of trouw nauwelijks voor. Maar daar waar zij worden gepraktiseerd, kunnen zij water in wijn veranderen. Alles wat met liefde gebeurt, wordt immers kostbaar en draagt bij tot het geluk. Het zijn de kleine dingen die het doen. Water wordt wijn.
Amen.